

اجهر الى ساله وينه

اسمع اسمع يا الهادي
 ليلى الوصى امضي عينه
 قلب الاسلام ايتادي
 اجهر الى ساله وينه

يا الهادي يا ردي الوفاء والامال
 صوت الحزن يتعالى من الدلال
 تلكم الخلد حمرة
 تنطق اوله رب بيته
 يا الهادي ايتادي
 قلب الاسلام ايتادي
 يا الهادي ايتادي
 قلب الاسلام ايتادي
 يا الهادي ايتادي
 قلب الاسلام ايتادي

هاك اسمع يا الهادي شرح الادوية
 من رحت صوت اللام للام ذاع
 سنوا سنن بسم الدين
 لا راعوا الباري ربه
 يا الهادي ايتادي
 قلب الاسلام ايتادي
 يا الهادي ايتادي
 قلب الاسلام ايتادي

يا الهادي ايتادي
 قلب الاسلام ايتادي
 يا الهادي ايتادي
 قلب الاسلام ايتادي
 يا الهادي ايتادي
 قلب الاسلام ايتادي

تَرْكُوا عَلَيَّ وَاعْلُومَهُ
وَأَثَرَالُوا أَمِيَّ الْعَيْنِ
طَاهُوا ابْدُلْ وَاهْمُومَهُ
أَهْرَارِ سَالَمٍ وَيْنِ
قَلْبُ الْإِسْلَامِ ابْنَادِي

لَوْ رَدَّتْ تَوْضِيحُ الْمَصَائِبِ الْكَثْرَ
وَأَتَحَرَّكَ أَشْجَاهُ الْعَرْهَاجِ
وَأَشْجَعْلُ ذَاكَ الْعِصْمَارِ
هِيَ تَرْمُهُ بِأَهَادِيْنِ
الرَّهْرُ شَرَحَ لَكَ أَعْلِيَهَا الشُّعَامُ
أَوْ مَنَّا الصَّدْرُ فِي لِي الْجُورِ الْكَثْرَ
أَوْ تَدْرِي أَهْرُكَ الْبَابِ الدَّارِ
أَهْرَارِ سَالَمٍ وَيْنِ
قَلْبُ الْإِسْلَامِ ابْنَادِي

مَنْتَ الَّذِي بِالْعَتْرَةِ يَحْدُ الْأَطْرَارِ
أَوْ مَنْتَ الْكَلَّتِ الرَّهْرُ مَنِي تَدْرِي
مَنْ عَقَبَكَ ظَلَّتْ هَمُّ يَوْمِ
وَالْحَيْدَرِ الْمُحْتَفِيْنِ
وَصَيَّتْ لِلَامَةِ وَأَبْجَاهِ الْجَارِ
أَوْ مَنَّا أَرْضَهَا بَيْتِ بِالْمُخْتَارِ
مُخْجَوِيٍّ مِنْ جُورِ الْقَوْمِ
أَهْرَارِ سَالَمٍ وَيْنِ
قَلْبُ الْإِسْلَامِ ابْنَادِي

كُلُّ ظُلُمٍ إِلَى يَحْرِي يَعْرِضُهُ الْمَعْلُومِ
عَالِيَابِ لَوْ مَا وَجَّهُوا أَثَرُ الْقَوْمِ
أَوْ مَنَّا صَكَّ يَمِ الْبَابِ
أَوْ صَدْرُ حِيلِ أَمْرِ شُعْبَةٍ
مَرَاهُ نَابُو الرَّهْرُ مَنِي ذَاكَ
مَا حَالُوا أَوْ يَكُونُهُ أَخِيَامِ الْمَطْلَمِ
أَوْ عَيْدُ اللَّهِ بِالْفَقْرِ الْفُطْلِ
أَهْرَارِ سَالَمٍ وَيْنِ
قَلْبُ الْإِسْلَامِ ابْنَادِي

پدر جان ای پدر جان
امان از جور عدوان

امان از جور عدوان
کجارتی رسویم غم را با که گویم
پدر جان ای پدر جان
پدر جان ای پدر جان

شدم اکنون یتم زار دوران
منم زده ایست آن زان حیوان
بر آن غم طبعه دم
پدر جان ای پدر جان
ز بعدت روز شب از دیده گریان
ز ظلم امت ای نور جهان
بجا تنه ایستادم
پدر جان ای پدر جان
پدر جان ای پدر جان

ز قوت سر برار بی که زارم
هی گویم خدا کی جان میبارم
سویسم تا کی جفا میبارم
پدر جان ای پدر جان
غیبت مضطر دل بیقرارم
که اندر این جهان بی تاب خارم
ز جور قوم دلسی
پدر جان ای پدر جان
پدر جان ای پدر جان

سویم تدری عقبه بالجرالی
اون امی القلب والدمع هالی
اصبح اود معی فجار
منوا ملکی تالم غم را با که گویم
محریم او حایره او کل حایره مالی
ضیعت بین العوه واند هشی مالی
اود لیلی یه ایتار
پدر جان ای پدر جان
پدر جان ای پدر جان

و مستهای خود همراه خود رفت
ز کینه دست هر دم زلم بردست
بیا و بیا بیست چه عالم

دل می ای پدر از غصه بشکست
ندانی دختوت در غصه بنشست
نماینده بر ملا لم

ترا دیگر بخویم غم را با که گویم

بدر جان ای بدر جان

حکومت می که برهلویم شکست
ز میخ در توان می برفته
همی دانی ز سیاهی

دل می از جفا گر دیده خسته
بقلب مضطربم عمرها نشسته
بدر گر دیده بیای

ز صبر کینه رویم غم را با که گویم

بدر جان ای بدر جان

اصبح امی القلب صبح او می
صکط محسن یسوی اعلی الوطی
و صیقل مار عوفا

حریت بری او انه انتم المنی
و نه الطلعی انکس و احوای پی
او حاجتی لو عوفا

او صرحت یابوی بهالم غم را با که گویم

بدر جان ای بدر جان

بدر دانی ز رشت در چه دیدم
بسور غصه و افغان رسیدم
شدم از زندگی

ز دل آهی ز سور غم کشیدم
بس از تقای بدر می نا امیدم
چه دارم هر دم تقصیر

بد قوم عدویم غم را با که گویم

بدر جان ای بدر جان

زدند آتش بدر به خانه می
توبودی بر سرم چو کلاه می
غزائی گشته نا لال

که دار الحزن کاتالیه می
بیا و جاره کی ای جاره می
خسته طعم هجران

صَوْتُ الْبَاحِي

مَوْشِح

صَدْرُ نَاحِي الْحُرِّ بِاللَّهِ الشَّجَرَهُ انْفَلَدَ عَمَّا نَهَ النَّبِيُّ سَيِّدَ الْوَرْدِ

نَاحِي الْأَهْرَانِ صَاحِبِ الْبِكْلِ وَلَمْ عَيْنِ الْإِسْلَامِ ابْنُكَ رَحْلُ تَجْرِيمِ
انْفَلَدَ عَمَّا نَهَ النَّبِيُّ سَيِّدَ الْأَعْمِ أَوْ نَارِ حُرِّ لَمْ ابْنُكَ دَلِيلِ أَصَوْرِهِ

هَلَّا هَلَّا أَشْلُونِ وَالْيَنَةِ انْفَلَدَ الرَّهْمُ وَرَا الْهَدَى وَأَطَاعَ الْعَدِ
يَا الْكَلْبِي تَلَجَّيْ بِيَمِي بَعْدَ رَاحَ وَالْيَنَةِ أَوْ قَلْبِي فَطَّرَهُ

رَفَّتْ أَنْ نُورَ خُدَايَ مُسْتَعَانَ بَابِ زَهْرٍ خَاتَمِ بِيغْبِرَانِ
مَاتَتْشِ آتَشِ بَقْلِيهِ نُسُوحَانِ رَوْزِ حُرِّشِ هَمَّجُورِزِ مَحْشَرِ

فَلَدَ أَبُو إِبْرَاهِيمَ صَوْبَ كُلِّ دَلِيلِ أَوْ حِمِّ الْإِسْلَامِ أَصْبَحَ ابْنُكَ أَوْ طَلِيلِ
أَوْ طَلَّتْ الرَّهْرَهُ ابْنِيَاهُمْ وَابْعُو أَوْ جَرَعَ حَيْسِ الْحُرِّ عَمَّا نَهَ الْحَيْدِ

لَبِو الرُّهْرَهُ حَيْلِي أَدْنَتْ سَاعِيهِ وَقَمَّ بِالْقُرْآنِ أَوْ وَقَمَّ ابْعَثَرْتَهُ
لِحْنِ مَا وَاعَتَا الْهَادِي أَمَّتَهُ خَالِغُوا حَيْدَرَهُ أَوْ زَهْرَهُ الطَّاهِرِ

بَعْدَ بَابِي فَاظْمِهْ شَد در فُظان اوردست استی گفت الأمان
در جوانی رفت اوار این چرخ آنکه حقاً نور حی داوره

الْفُذْلُ وَانْغَصِبْ وَلُتُونَ انْغَصِبْ اولعد حرك الباء لن جابوا حرك
وا حركوها او حركها لرك التريب اوار هدا لجر ظلت مسعره

آه من كسر الظلع ليل الوفاء او حيقوا حيدر و من المصطفى
او شجى البسار من جور او حلف صاب صدار الزمره والمدح

فاظمه آن دخت حير المرسلين بعد بابي بود در آه اين
مويريشان دیده گريان دل نمين روز شب وار غصه زار مضطرب

و رمن امهون الراحه و اشيعت والوجه ايمر بويلي من الظلم
او صلكه من يا قلب و يا قلب من اشرعرة الباء اعلى الزمره